

Anul: 2005

Cod RAN: 160626.01

Perioade: Preistorie, Protoistorie

Epoci: Hallstatt, La Tène

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Domestic

Autori: Sorin Cristian Ailincăi, Valeriu Sîrbu

Instituții: Institutul de Cercetări Eco-Muzeale Tulcea, Muzeul Brăilei

Raport

Scopurile acestei campanii au fost: verificarea existenței celor două șanțuri de apărare dintre valurile 1 și 2, cercetarea fortificației de pe latura de E a sitului, efectuarea mai multor sonde pentru verificarea stratigrafiei pe întreaga suprafață și efectuarea unui sondaj pe platoul situat în vecinătatea de N a Cetățuiei.

Pentru a dovedi existența celor două șanțuri dintre valurile de apărare 1 și 2, identificate în campania precedentă, am cercetat o suprafață de 9 x 1,5 m (SVI), paralelă cu SV, la o distanță de 30 m spre E. Existența celor două elemente de fortificație a fost confirmată și aici în mod asemănător cu cea din SV; astfel, șanțul 1 avea o deschidere de 4 m în partea superioară și o adâncime de 2,5 m, de la nivelul actual de călcare (1,75 m de la nivelul antic de călcare). Pe fundul acestui șanț au apărut mai multe pietre de dimensiuni mari și mijlocii, alunecate de pe val odată cu pământul de culoare gri, plus pigmenți de cărbune; lipsa unor materiale arheologice în umplutură ar sugera săparea lui încă de la început. Șanțul 1 (prin adâncime și pereții verticali) și Valul 1 (masiv, acoperit de bucăți de stâncă spartă, probabil și cu palisadă) formau un obstacol serios.

Șanțul 2 are și aici dimensiuni mai mici, prezentându-se ca o alveolă cu deschiderea de aprox. 3 m și o adâncime păstrată de doar 0,50 m, colmatarea lui făcându-se printr-o scurgere lentă de pământ de pe Valul 2.

Nici în SV și nici în SVI nu s-au observat, în zonele săpate, intervenții ulterioare epocii Babadag II.

Încă de la începutul cercetărilor pe versantul estic au fost observate ample amenajări ale pantei, săpăturile încercând să vadă dacă au fost terasări ori fortificații. Pentru a verifica existența unui posibil sistem de fortificare aici s-a efectuat o secționare a teraselor prin SVII, de 29 x 1 m (trebuie să menționăm că lățimea acestei secțiuni a fost determinată de imposibilitatea de a tăia copaci, fondul forestier de aici aflându-se sub protecția Rezervației Naționale Munții Măcinului). În profilul acestei secțiuni am putut documenta o situație foarte interesantă pe care o vom descrie de la V spre E, adică dinspre incintă pe pantă. În primul rând, am putut observa că în zonă a fost săpat un șanț (ȘI), cu deschiderea de 5,5 m, pământul excavat fiind depus înspre așezare pentru a accentua panta, așa se explicându-se prezența pământului cafeniu-gălbui, gros de 0,60 – 0,80 m, ce suprapune nivelul de cultură antic. Pământul rezultat din săparea Șanțului II (ȘII) a fost, de data aceasta, depus spre exterior, creând un val (VI), a cărui margine exterioară aproape corespunde cu panta naturală a dealului care este, de aici, destul de accentuată. La ambele șanțuri marginile dinspre incintă sunt mai adânci și aproape verticale pentru a îngreuna accesul, pe când cele exterioare sunt oblice.

În partea superioară a SVII au fost descoperite trei gropi ce conțineau material ceramic decorat prin imprimare, caracteristic fazei II a culturii Babadag. Trebuie precizat că aceste gropi sunt anterioare amenajării fortificației fiind acoperite de pământul scos din primul șanț. Pe de altă parte, din pământul de umplutură a celor două șanțuri provin mai multe fragmente ceramice de tip Babadag, câteva având același decor caracteristic fazei II din așezarea eponimă, ca rezultat al colmatării lor cu materiale din incintă. Așadar, părerea noastră este că fortificația a fost amenajată pe parcursul fazei Babadag II, în intervalul sec. X-IX a.Chr.

Pentru a verifica stratigrafia sitului, am cercetat o serie de suprafețe de mici dimensiuni, forțați fiind și de faptul că este pădure. Caseta 4 (4 x 2 m) a fost săpată perpendicular pe SVII, pe direcția N - S, în profilul ei sudic am observat că nivelul de pământ cafeniu-gălbui, scos din ȘI, continua încă 1,5 m și suprapunea o groapă tronconică (Gr.1), cercetată parțial, adâncă de 1,25 m, de la nivelul ei de săpare, ce a conținut un bogat material ceramic, databil tot în faza II a culturii Babadag. În extremitatea nordică a Casetei 4 am identificat o altă groapă (Gr.2), tot tronconică, ce a conținut puțin material ceramic.

O altă casetă, cu dimensiunile de 2 x 4 m, a fost trasată pe direcția E - V, în partea de NE a așezării, observându-se că stratigrafia de aici corespunde cu cea documentată în săpăturile anterioare. Astfel, sub stratul vegetal actual, gros de 0,25 m, se află nivelul arheologic de culoare neagră, cu o grosime de 0,35-0,40 m, sub care se află solul steril. Lângă malul sudic a fost descoperită o groapă, cu diametrul părții superioare de aproximativ 1 m, acesta micșorându-se spre fund până la 0,75 m, adâncimea, de la nivelul de săpare, fiind de 0,75 m. În groapă s-au găsit fragmente de străchini și de la vase de mari dimensiuni, cu suprafața lustruită, de culoare neagră și gălbuie, plus un pandantiv confecționat din partea inferioară a unei carapace de broască țestoasă.

În partea de N a sitului, la limita dintre zona împădurită și cea fără pădure, am mai săpat caseta 2 (4 x 2 m), orientată N-S, stratigrafia documentată aici fiind similară cu cea din C1, dar în această suprafață nu am descoperit nici un complex.

În apropierea valurilor din sudul așezării am săpat Caseta 3 (4 x 2 m), orientată N-S, stratigrafia fiind aceeași cu cea din casetele anterioare. În extremitatea de N am identificat, parțial, un complex de mari dimensiuni, ca o alveolă adâncă de 0,65 m, de la nivelul ei de săpare, materialul ceramic descoperit fiind de la vase groiere cu brâu alveolat, străchini, cești și vase mari bitronconice, câteva dintre ele fiind decorate cu motive imprimate caracteristice fazei II a culturii Babadag.

Un ultim obiectiv al campaniei din 2005 a fost efectuarea unui sondaj pe platoul aflat în vecinătatea nordică a Cetățuii, unde o cercetare de teren prealabilă a condus la descoperirea mai multor fragmente ceramice databile în perioada sec. IV-III a.Chr. Sondajul, cu dimensiunile de 4 x 2 m, orientat N-S, a fost efectuat într-o zonă în care am observat o concentrare mai mare a materialului ceramic. Stratigrafic, sub un nivel vegetal actual de 0,20 m, urmează un strat de culoare neagră, gros de 0,25 m, sub care se află stratul steril. În extremitatea de S a sondajului s-a identificat, parțial, o groapă tronconică, adâncă de 0,50 m, de la nivelul ei de săpare, în care am descoperit fragmente de amfore, căni și vase cu picior din sec. IV-III a.Chr.

Informații suplimentare online

[Raportul 3417 din cronică.cimec.ro](http://raportul3417.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.Mapserver.Cimec.ro)
